

Отзвенел последний звонок

Как Мерефянская ООШ №7 провожала выпускников

стор. 2

Молодим немає місця

Проблема безробіття залишається актуальною

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

1 червня 2011 р.
Середа
№40
(8703)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Фільов Кирило Станіславович — головний спеціаліст служби у справах дітей райдержадміністрації;
Бур'ян Людмила Яковлевна — начальник відділу фінансово-господарського забезпечення апарату райдержадміністрації;
Турчин Володимир Якович — заступник директора ДП д/г «Кутузівка»;
Суботін Віктор Георгійович — генеральний директор ВАТ «Турбоатом»;
Ольховіков Іван Іванович — директор ЮКПФ «ЦСРСГР»;
Степанець Анатолій Вікторович — голова Вовчанської районної ради;
Крикун Марія Іванівна — головний спеціаліст відділу житлово-комунального господарства та ПЕК райдержадміністрації;
Кунда Геннадій Іванович — депутат міської ради, заступник директора Департаменту будівництва та шляхового господарства Харківської міської ради!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і снаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Вітаємо!

Шановні мешканці Харківського району!

1 червня — Міжнародний день захисту дітей.

Щиро вітаємо вас з прекрасним святом радості та одвічної надії. Адже саме в дітях ми хочемо бачити здійснення своїх мрій і сподівань.

Це свято потрібне, щоб люди звернули увагу, подивилися, що поруч є діти з їхніми проблемами і потребами. Ми робимо свято, щоб послухати дітей та інколи в них повчитися. Прагнемо, щоб вони росли здоровими та радісними, прославляли свої родини і рідний край.

У малечі повинно бути щасливе дитинство, і за це маємо відповідати ми, дорослі, тому турбота про дітей, захист їхніх прав повинен стати одним з найголовніших наших обов'язків.

Закликаємо усіх сьогодні й кожного наступного дня зігрівати теплом і любов'ю кожне дитяче серце, об'єднувати зусилля заради майбутнього, і тоді маленькі громадяни виростуть гідними людьми й неодмінно стануть гордістю нашого району та України.

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

РАДІСТЬ І СМУТОК ОСТАННЬОГО ДЗВОНИКА

Минулої п'ятниці в загальноосвітніх школах України, де є випускні класи, на урочистих лінійках пролунав останній дзвоник, який сповістив про початок самостійного життя для сотень вчорашніх одинадцятикласників.

Це непересічне учнівське свято в усіх навчальних закладах завжди відзначається щиро й зворушливо, по-родинному тепло і гостинно. Практично кожна школа має свої усталені традиції і звичаї.

Скажімо, в селищі Хорошеве історія освіти сягає в сиву давнину, коли ще в 1731 році при тутешньому Вознесенському монастирі була створена школа закритого типу для дівчат. Згодом тут відкрили церковно-приходську школу, початкове народне училище, середню школу. Випускники цих закладів завжди відзначалися своєю освіченістю й обізнаністю, їх охоче брали навіть до лав студентів Харківського імператорського університету.

Спадкоємницею усіх цих навчальних закладів можна вважати нинішню Хорошівську ЗОШ — одну з найкращих у Харківському районі. На сьогодні тут навчається понад 260 учнів, які мають у своєму розпорядженні чудові навчальні корпуси, виробничі майстерні, спортивний зал, їдальню. Цього року тут випускаються 15 юнаків і дівчат, більшість із яких вже давно визначилися зі своєю подальшою перспективою. Одні планують вступати до вищих навчальних закладів, іншим до вподоби робітничі професії, а деякі хлопці мріють про службу в українській армії...

Вітає Віталій Збукар

Та поки що всі одинадцятикласники зібралися на свій останній шкільний дзвоник. Усі вони були трохи схвильовані і збентежені.

Вони отримали право провести останній дзвоник

Під час свята останнього дзвоника в Хорошівській ЗОШ

Так само як і 40 років тому, з радістю і деяким смутком, стояв на останній шкільній лінійці нинішній голова Харківської райдержадміністрації Віталій Збукар, який у 1971 році також закінчував Хорошівську загальноосвітню школу. З того часу Віталій Павлович ніколи не забуває рідну «альма матір», своїх вчителів, допомагає чим може, а з однокласниками зустрічається у стінах школи практично кожні п'ять років. Цієї ж весни у керівника району, можна сказати, своєрідний ювілей.

На свято останнього дзвоника до Хорошівської загальноосвітньої школи очільник району прибув і цього разу, щоб привітати своїх земляків, їхніх дітей, вчителів та учнів з непересічною й пам'ятною подією. У якості подарунку Віталій Павлович передав до шкільної бібліотеки комплект книг з української та зарубіжної літератури, а також сучасно оформлені щоденники для всіх учнів 7—11 класів. Зі словами привітання також виступили: начальник управління економіки райдержадміністрації Дмитро Коц, Хорошівський селищний голова Микола Лізниченко, секретар селищної ради Оксана Аксьонова, батьки випускників. Директор школи Антоніна Іванюк провела церемонію нагородження почесними грамотами, дипломами, похвальними листами та відзнаками кращих учнів школи — переможців різноманітних районних та обласних учнівських конкурсів, олімпіад, краєзнавчих і природоохоронних заходів. Перед присутніми з пісенними номерами також виступили кращі вокалісти школи — Анастасія Кондратюк та Віктор Бурма, бальний танець показала хореографічна група.

Кульмінацією свята в Хорошівській ЗОШ став безпосередньо сам шкільний дзвоник, який провели одинадцятикласники Катерина Портна та Артур Азізов разом з першокласниками Ксенією Карпович та Артемом Баєвим. Випускники дарували квіти своїм вчителям, дякуючи за кращі роки, проведені разом.

Василь ЧИГРИН, фото автора

ОТЗВЕНЕЛ ПОСЛЕДНИЙ ЗВОНОК

Мария ЗАЙЦЕВА, фото автора

Счастливые дети, родители, учителя собрались перед Мерефянской ООШ №7: последний звонок — самый долгожданный школьный праздник для всех детей!

На празднике присутствовали секретарь-референт Генерального Консульства России в городе Харькове Владимир Соломатин, мэр города Мерефа Вениамин Ситов, главный инженер моторовагонного депо «Харьков» Олег Олейник, депутат Мерефянского городского совета, частный предприниматель Анатолий Лялюк, депутат Мерефянского горсовета и директор Дома культуры «Овощевод» Наталья Буряковская, начальник Харьковского РО ГУМВД Украины в Харьковской области подполковник милиции Виталий Сазонов, методист отдела образования ХРГА Ирина Шихова, ученый секретарь Института овощеводства и бахчеводства Ольга Онищенко.

Представитель Консульства России посетил именно эту школу, потому что ООШ №7 представляет сборную Росийской Федерации в детском чемпионате «Футбол для всех!».

Начальник Харьковского РО ГУМВД Виталий Сазонов:

— Праздник последнего звонка — это важное событие в жизни каждого выпускника, ведь за школьным порогом молодых людей ждет самостоятельная взрослая жизнь. Для правоохранителей этот день связан с усиленным режимом несения службы, чтобы праздник оставил для школьников и учителей только приятные воспоминания.

Устова Тамара Степановна, учитель украинского языка и литературы:

— Последний звонок — это радость, новые успехи, счастливое детство, которое продолжается у учителя всю жизнь, от звонка до звонка. Учителя всегда счастливы в этот день, душа переполняется новыми и особыми чувствами. С детьми всегда тяжело расставаться, ведь в каждом классе всегда есть какая-нибудь «изюминка», и это остается в воспоминаниях.

Владислав Ивченко, староста 11 класса, выпускник:

— Для меня последний звонок — это красивые лица, цветы, море улыбок. Прощание со школой вызывает смешанные чувства, грустно, но я понимаю, что мы уходим во взрослую жизнь, в которой будет больше возможностей. Мои дальнейшие планы — поступить в Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина, хочу стать маркетологом или социологом.

Буряковская Наталья Андреевна, директор Дома культуры «Овощевод»:

— Для меня сегодняшний праздник означает многое. Я директор Дома культуры не так давно, до этого 25 лет проработала в Мерефянской ООШ №3 сначала учителем (6 лет), потом заместителем директора. Поэтому для меня год начинается не как у всех — 1 января, а 1-го сентября.

Владимир Соломатин поприветствовал и поздравил учеников школы, вручив команде пушистого игрушечного медведя как талисман победы. А после линейки провел открытый урок для детей, во время которого рассказывал интересные факты о России.

— Хочу выразить слова благодарности всем педагогам, которые вкладывают души в детские сердца. Я горжусь, что у нас выпускаюся такие прекрасные ребята, пусть Господь Бог вас охраняет, — искренне поздравил Вениамин Ситов.

Татьяна Луговая, директор Мерефянской ООШ №7, поздравила присутствующих и вручила грамоты ученикам, учителям за достижения в учебном году, теплыми словами наставила на «истинный» путь своих любимых выпускников.

— Пусть ваша жизненная дорога будет как можно счастливее! — отметила директор.

В ООШ №7 учатся всего 146 детей, это одна большая и сплоченная семья. Выпускников было всего 10 человек. В этом году выпускается мало детей: из семи школ города Мерефа, выпускные проходят только в четырех.

СЕЛЯНЕ И РЕФОРМА: МНЕНИЯ РАЗДЕЛИЛИСЬ

Виктория СТЕПКОВА

■ *Наука*

Об отношении жителей Харьковской области к аграрной реформе в целом и к вопросу продажи земель сельскохозяйственного назначения в частности нам рассказал проректор по научной работе Харьковского национального аграрного университета им. В. В. Докучаева, заведующий кафедрой «финансы» доктор экономических наук, профессор Александр Олейник.

С целью исследования общественного мнения относительно отмены моратория на продажу сельскохозяйственных угодий в феврале 2011 г. был проведен социологический опрос сельских жителей Харьковской области. Было опрошено около 600 лиц различного возраста, пола, профессии и социального статуса. Вот что рассказывает о результатах исследования Александр Олейник.

Мораторий на продажу земли: отменять — не отменять?

— 23% опрошенных считают целесообразным запретить продажу сельскохозяйственных земель. Кроме того, 17% респондентов хотели бы оставить все так, как есть, т. е. не отменять мораторий. 21% опрошенных не определились с ответом относительно дальнейшей судьбы моратория. За отмену моратория при соблюдении определенных условий высказался практически каждый третий опрошенный — 32%, — рассказывает Александр Олейник.

Достаточно серьезные различия в оценках необходимости отмены моратория на продажу сельскохозяйственных земель проявились в зависимости от возраста опрошенных. Так, более всего настроены на отмену моратория при соблюдении определенных условий жители Харьковской области в возрасте 51—60 лет (41% по сумме трех вопросов). В то же время наиболее категорично за запрещение продажи земли выступают представители трех возрастных групп — от 31 до 60 лет. Можно было предположить, что наиболее решительно будут настроены за отмену моратория люди более старшего возраста — более 60 лет, однако результаты исследования показывают обратное. Всего лишь 24% опрошенных селян этой возрастной категории высказались за отмену моратория на продажу сельскохозяйственной земли на тех или иных условиях.

Не менее интересные результаты, по мнению Александра Олейника, касаются возраста опрошенных.

— По крайней мере удивительно выглядит наибольший процент сторонников запрета продажи земли среди руководителей предприятий (40%). Если к этой категории респондентов прибавить тех руководителей, которые считают необходимым оставить все так, как есть, то получается, что каждый второй руководитель сельскохозяйственного производства негативно относится к отмене моратория.

Еще более негативно к внедрению рынка сельскохозяйственных земель относятся фермеры — 20% выступают за запрещение продажи земель сельскохозяйственного назначения, а 60% выступают за то, чтобы оставить все, как есть.

Наименее критично к отмене моратория относятся безработные и пенсионеры. Среди пенсионеров за запрещение продажи сельскохозяйственных угодий высказались только 24% опрошенных, а за сохранение существующего порядка вещей — 19%. Среди безработных эти показатели составляют соответственно 18 и 16%.

Рынок земли глазами жителей села

— Что касается общественного мнения относительно возможности внедрения полномасштабного рынка земли в Украине, то исследование показало следующее, — продолжает Александр Олейник. — 39% опрошенных считают, что купля-продажа сельскохозяйственных угодий в нашей стране должна осуществляться лишь гражданами Украины. 29% считает, что земля вообще не должна быть товаром. 13% склоняется к мысли о допустимости свободной продажи земли. И 19% опрошенных не определились с мнением по данному вопросу.

Весьма заметно различаются ответы респондентов в зависимости от возраста опрошенных: более «возрастные» категории населения склоняются к запрету куплипродажи земли. Если среди респондентов в возрасте 18—30 лет 26% высказались за запрещение продажи сельскохозяйственных угодий, то среди опрошенных старше 60 лет такой точки зрения придерживаются уже 46%.

Эту ситуацию Александр Олейник объясняет тем, что общественное сознание более молодой группы опрошенных сформировалось уже в годы независимой Украины, после перехода к рыночным отношениям. В то время как менталитет людей, родившихся и сформировавшихся во времена командно-административной системы, несовместим с рыночной экономикой.

Больше всего сторонников свободной купли-продажи земли выявилось среди людей возрастом от 31 до 40 лет (20% опрошенных). В то же время респонденты старше 60 лет вообще не поддерживают эту идею.

Что касается продажи сельскохозяйственных земель лишь гражданам Украины, то за это высказались 43% респондентов в возрасте от 18 до 30 лет и только 15% в возрасте старше 60 лет.

В целом 52% опрошенных высказались за возможность внедрения рынка сельскохозяйственных земель в будущем.

Руководители хозяйств и фермеры — против

Как объяснил Александр Олейник, определенный интерес представляет структура ответов в зависимости от социального статуса опрошенных.

— Наибольшими сторонниками внедрения рынка сельскохозяйственных земель оказались главные специалисты (43% за куплю-продажу земли среди граждан Украины и 22% за свободный рынок земли), безработные (43% и 11% соответственно) и рядовые работники (37 и 16%). В то же время 50% руководителей сельскохозяйственных предприятий и фермеров считают, что земля не должна быть товаром.

Такое неприятие со стороны сельскохозяйственных производителей Александр Олейник объясняет с одной стороны, отсутствием свободных денег на приобретение земли, а с другой — опасением, что выкуп всей или значительной части земли хозяйства другим собственником приведет к серьезным проблемам в работе.

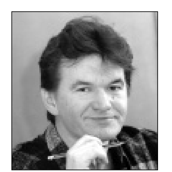
В качестве наглядного примера ученый предложил представить следующую ситуацию: фермерское хозяйство, специализирующееся на животноводстве, одновременно занимается и производством кормов. В случае, если собственником земли станет кто-то другой, он без труда сможет диктовать фермеру свои цены. Именно этого фермер и опасается.

Подводя итоги, Александр Олейник сказал следующее:

— В целом общественное мнение относительно того, вводить или не вводить в нашей стране рынок сельскохозяйственных земель, поделилось примерно пополам: молодежь, главные специалисты и рядовые работники сельскохозяйственных предприятий в большинстве своем являются сторонниками рыночных отношений, в то время как противниками его являются в основном руководители сельскохозяйственных предприятий и фермеры. Поэтому снятию моратория на продажу земель сельскохозяйственного назначения должна предшествовать значительная законотворческая и разъяснительная работа, а само снятие — проходить в несколько этапов.

■ Працевлаштування

МОЛОДИМ НЕМАЄ МІСЦЯ

Василь ЧИГРИН, фото автора

У Передмісті стає дедалі важче знайти роботу юнакам та дівчатам, які закінчили вищі та спеціальні навчальні заклади.

Відлуння будянського банкрутства

Кілька років тому, під час процедури банкрутства Будянського фаянсового заводу, наша газета разом з громадськістю району била на сполох, прогнозуючи надзвичайно складну соціально-економічну ситуацію в Будах та навколишніх населених пунктах, пов'язану із ліквідацією цього великого містоутворюючого підприємства, де знаходили собі постійну роботу сотні мешканців Харківського району. Крім функціонування основного виробництва, тут утримувалася в належному стані комунальна й соціальна сфери, розвивалися культпросвітні й спеціалізовані навчальні заклади, заохочувалося народне мистецтво. Завод утримував медзаклади, їдальні, клуб, спортивні команди і навіть унікальний музей фаянсу. Не лише дорослі, але й підлітки — випускники місцевих шкіл — мали можливість влаштуватися на престижну роботу. Із закриттям заводу було звільнено не лише понад 900 робітників, а й зникла можливість довготривалої перспективи для будян, які відтепер вимушені шукати собі роботу в Харкові. Проте й це вдається не всім.

...Цей вродливий чемний юнак зніяковіло дивився на мене, переминався з ноги на ногу, намагаючись щиро відповідати на запитання. Жителю селища Буди Олексію Цикунову скоро виповниться 21 рік. Та він все ще ніяк не може знайти постійну роботу ні в районі, ні в Харкові. У нього ще є 3 рідні брати й сестра. Живуть у Будах з мамою, яка нещодавно теж втратила роботу. Й одному Богові лише відомо, як виживає ця багатодітна сім'я. В основному допомагає власне господарство і город.

— Після закінчення Будянського технологічного ліцею я вступив до Харківського центру професійно-технічної освіти №4, — розповідає Олексій Цикунов. — Гадав, що отримавши професію кухаря 4 розряду, без проблем знайду собі постійну роботу — якщо не в нашому районі, то в Харкові, де, здавалося б, є безліч можливостей влаштуватися в кафе чи ресторан. Проте постійну роботу за фахом знайти виявилося практично неможливо. У престижні ресторани кухарів беруть лише за рекомендаціями і з досвідом роботи у галузі. Керівництво «фаст-фудів» пропонувало здати власне резюме, обіцяючи згодом передзвонити. Та відповіді я так і не дочекався. У деяких кафе потрібні помічники кухарів, але не чоловічої, а жіночої статі...

Вісім місяців витратив Льоша на пошук роботи самостійно. Зневірившись в успішності такого пошуку, в лютому цього року був вимушений стати на облік у Харківському районному центрі зайнятості. Та навіть тут постійну роботу все ще не вдалося знайти. Останнім часом Олексія Цикунова та його друга Андрія Мойсеєва (теж із Буд) через Центр зайнятості залучають до громадських робіт у різних куточках Харківського району.

Олексій також планує вступити до Харківської інженерно-педагогічної академії. Можливо з дипломом про вищу освіту йому все ж вдасться працевлаштуватися.

Звідки візьметься досвід?

Складається досить парадоксальна ситуація на ринку праці. Диплом, бажання працювати, навіть молодість зараз вже не є гарантією того, що тебе візьмуть на роботу. Роботодавці дуже часто висувають практично несумісні по своїй суті вимоги до майбутнього працівника. Скажімо, претенденту не повинно бути більше 25 років, потрібно мати вищу освіту і не менше 3 років роботи за фахом, знати іноземну мову... Як усього цього можна досягти у 22—24 роки — не зрозуміло.

— Наша компанія досить знана і шанована в Харкові, тому ми дбаємо про свою репутацію й фаховість персоналу, — каже менеджер з персоналу однієї комерційної фірми у Передмісті Ольга Соловйова. — Вибираємо найдостойніших спеціалістів, які одразу мають підтримувати високу марку фірми без перепідготовки. Тому й відбір надзвичайно жорсткий, адже ринкові умови завжди передбачають жорстку конкуренцію, стреси, миттєве прийняття відповідальних рішень. Саме цим пояснюється наша вимогливість і прискіпливість до працівників. Проте ті, кого ми беремо, — не жалкують. Зарплата у нас становить 6—8 тисяч гривень. Плюс соціальний пакет і пільгові знижки на товари й послуги в мережах нашої компанії...

Результати громадських робіт поблизу Селекційного

Дещо м'якші умови прийому на роботу в ще одній досить перспективній компанії Харківського району. Її керівник Олег Ільгов стверджує, що при бажанні юнаки та дівчата з Передмістя мають можливість отримати тут престижну роботу. Головне — старанність, працьовитість, відповідальність і, звичайно ж, компетентність. На підприємстві зовсім не ігнорують випускників вищих навчальних закладів, навіть без досвіду роботи. Головне, щоб під час випробувального терміну претендент показав усі свої здібності, рівень освіченості, вміння працювати в колективі. На підприємство протягом останніх 3 років взяли на роботу близько 30 юнаків і дівчат з Мерефи, Південного, Пісочина, Покотилівки, Змійова, Дергачів, Безлюдівки — випускників НТУ «ХПІ», ХНАУ ім. В. В. Докучаєва, Державного університету харчування і торгівлі та ін.

Зараз, коли розпочалася активна стадія польових робіт, з'явилася можливість отримати сезонну роботу в сфері сільськогосподарського виробництва. Причому досвід тут не грає першочергової ролі. Головне, щоб працівник був старанний і чітко виконував усі розпорядження начальства. На посівній та жнивах навіть підсобним робітником можна непогано заробити за сезон.

Обнадійливою практикою пришвидшення працевлаштування молодих людей є перепідготовка та спецнавчання осіб, які стоять на обліку в районному центрі зайнятості та довготермінова співпраця з підприємствами та організаціями нашого району. Завдяки цьому за останні кілька років пройшли перепідготовку та отримали роботу сотні мешканців Передмістя.

Та як би там не було, а проблема ця надалі, на жаль, ще більше загострюватиметься. Це пов'язано з економічними негараздами, збільшенням податкового тиску на підприємницькі структури. Проголошена пенсійна реформа, за якою буде подовжено термін виходу на пенсію як жінок, так і чоловіків, — теж не сприятиме омолодженню персоналу на підприємствах.

Молодий будянець Олексій Цикунов більше року не може знайти постійну роботу

Коментарі

Віктор Ісіченко, директор районного КП «Постачальник»:

— Суспільно-корисні та громадські роботи, які надзвичайно поширені в нашому районі — це один із способів тимчасового працевлаштування незайнятої молоді. Лише в нашому КП «Постачальник» на сьогодні на громадських роботах задіяно близько 10 юнаків і дівчат, які стоять на обліку в Центрі зайнятості. Це старанні й сумлінні працівники, яких ми залучаємо до прибирання територій, впорядкування населених пунктів, побілки дерев, ліквідації сміттєзвалищ тощо. В основному вони працюють у нас протягом місяця, отримуючи відповідну зарплату в Центрі зайнятості, з яким ми заключили спеціальну угоду аж до жовтня. Нам дуже вигідна така співпраця, бо вона вирішує проблему нестачі робочих рук в нашому комунальному підприємстві.

Олександр Хмель, директор Харківського районного центру зайнятості:

— Справа в тому, що на ринку праці сьогодні здебільшого потрібні робітничі спеціальності, постійний попит існує на менеджерів з продажу, а роботу шукають переважно люди з вищою освітою — економісти, юристи, гуманітарії і т. ін. При необхідності ми здійснюємо перепідготовку і професійне навчання, після чого люди отримують нову спеціальність і влаштовуються на роботу. Крім того ми проводимо дні відкритих дверей, індивідуальні й масові профорієнтаційні заходи, намагаємося знайти потенційних роботодавців.

Валерій Рєпін, голова Харківської обласної організації профспілки підприємців, керівник інституту профспілкового руху, доцент:

— Не побоюся бути різким, висловлюючи свою точку зору щодо збільшення безробіття серед молоді. На мій погляд, основною причиною цього є недолуга політика уряду, який проштовхнув сумнівний Податковий кодекс. Внаслідок цього на Харківщині, як і по всій Україні, згортають свою діяльність сотні тисяч малих підприємств і дрібних бізнесменів, які протягом багатьох років давали постійну роботу багатьом молодим людям. У Харківському районі цього року теж можна побачити досить тривожну тенденцію у сфері підприємницької діяльності. Спостерігається стагнація, коли підприємці не розвивають свої малі підприємства, а намагаються скоротити до мінімуму працюючих, залишаючи не молодь, а людей зрілого віку чи родичів. Збільшення податкового навантаження не дає можливості виплачувати зарплати навіть 3—4 працівникам, які були у підприємця раніше. Все це можна легко перевірити, проїхавшись найбільшими населеними пунктами Харківського району і побачивши там закриті кіоски, магазини, кафе.

® Информация

Заявление об экологических последствиях реконструкции нежилых строений под комплекс по производству сельскохозяйственной продукции на территории Липецкого сельского совета Харьковского района, с. Липцы, ул. Пушкинская, 20.

Проект разработан: ГЦАПС «УкрВОДГЕО».

Заказчик проекта: ООО «Сельхозпродукт».

Участок для рекострукции расположен в Харьковской области, с. Липцы, ул. Пушкинская, 20, на территории Липецкого сельского совета.

Настоящим проектом предусматривается реконстукция здания материально-технического склада под комплекс по производству сельскохозяйственной продукции.

Комплекс представляет собой технологическую линию по производству органического удобрения биостимулятора роста растений препарата «Байкал ЭМ-1У».

Основной штамм микроорганизмов в препарате — молочнокислые.

Для контроля качества продукции на предприятии запроектирована лаборатория.

Источниками загрязнения атмосферного воздуха на проектируемом объекте являются: вентиляционная труба из помещений по производству удобрения и лабораторного шкафа.

В атмосферу выбрасываются следующие загрязняющие вещества: микроорганизмы, пары соляной, серной и азотной кислот, аммиака, этилацетата, спирта этилового.

Анализ выполненных расчетов рассеивания загрязняющих веществ, выбрасываемых в атмосферу, показал, что максимальные приземные концентрации загрязняющих веществ вблизи жилых домов не превышают ПДК с учетом фона, выбросы в атмосферу носят локальный характер и обеспечивают удовлетворительное состояние окружающей среды в жилой застройке и на границе СЗЗ.

Ближайшая жилая территория располагается на расстоянии 101 м от крайнего источника выбросов.

Мероприятия, разработанные в проекте, позволяют сохранить экологическое равновесие в районе размещения проектируемого объекта, снижают до минимума влияние отрицательных факторов, воздействующих на почву, растительность, воздушное пространство, водные ресурсы и другие компоненты природной среды при эксплуатации проектируемого объекта.

Отходы, образующиеся при производственной деятельности ООО «Сельхозпродукт», передаются соответствующим организациям согласно заключенным договорам.

Общественные слушания будут проводиться 2 июня 2011 года.

СПОРТУ ГОДЫ НЕ ПОМЕХА

Турнир

В субботу 28 мая в спортивном комплексе ХНАУ им. В. В. Докучаева состоялся турнир по волейболу среди ветеранов, посвященный памяти А. И. Кобыльника.

Драматический финал

Анатолия Кобыльника знают и помнят в Харьковском районе — с 1983 по 2000 год он возглавлял Харьковскую межрайонную прокуратуру, за достигнутые успехи был награжден знаком «Почетный прокурор Украины». Свою профессиональную деятельность он успешно совмещал с занятиями спортом, был кандидатом в мастера спорта СССР по вольной борьбе. Именно он стал инициатором организации районного турнира по волейболу среди ветеранов. Четыре года назад жизнь Анатолия Кобыльника трагически оборвалась.

Открывая спортивное мероприятие, председатель Харьковской районной администрации, он же капитан сборной ХРГА и Харьковского районного совета, Виталий Збукарь отметил, что присвоение имени Анатолия Кобыльника кубку районного турнира по волейболу среди ветеранов будет лучшим увековечиванием памяти этого человека.

За первый кубок им. А. И. Кобыльника боролись четыре команды: сборная Харьковской районной администрации и Харьковского районного совета, сборная органов прокуратуры Харьковской области, «Ветеран-Циркуны» Циркуновского сельского совета и «Ветеран» Харьковского национального аграрного университета им. В. В. Докучаева.

Первый матч между командами «Ветеран-Циркуны» и «Ветеран» ХНАУ им. В. В. Докучаева окончился победой «хозяев поля». Следующая игра — между сборными ХРГА и Харьковского районного совета и органов прокуратуры Харьковской области — принесла победу спортсменам в погонах.

По результатам следующего матча между сборной ХРГА и Харьковского районного совета и «Ветеран-Циркуны» определились обладатели «почетной бронзы». Ими стали волейболисты Циркуновского сельского совета — пожалуй, самая «возрастная» команда из всех представленных. Соответственно, за первое и второе места боролись сборные органов прокуратуры Харьковской области и «Ветеран» ХНАУ им. В. В. Докучаева.

Борьба за кубок смотрелась напряженно и динамично. Несмотря на то, что на волейбольную площадку вышли не профессиональные спортсмены, многие из которых не в переносном смысле слова убеленные сединами, все выкладывались до конца. Ну, а зрители так же азартно поддерживали «своих», выражая одобрение лучшим игрокам громким скандированием и аплодисментами.

В результате первое место заняла команда «Ветеран» Харьковского национального аграрного университета им. В. В. Докучаева. Второе и третье места соответственно достались сборной органов прокуратуры Харьковской области и команде «Ветеран-Циркуны» Циркуновского сельского совета.

По окончанию турнира все игроки расписались на память на символичных волейбольных мячах, один из которых был вручен сыну Анатолия Кобыльника. А второй отправился на вечное хранение в Харьковскую районную администрацию как символ спортивной воли и долголетия.

Виктория СТЕПКОВА, фото автора

ФІНАЛЬНІ ЗМАГАННЯ ДИТЯЧОГО ФУТБОЛЬНОГО ТУРНІРУ «ФУТБОЛ ДЛЯ ВСІХ»

Група «А» стадіон м. Мерефа

І тур — 21.05.2011 (субота)

10.00 Польща (Мереф'янська ЗОШ №6) — Австрія (Безлюдівський юридичний ліцей) — рахунок 1-1;

11.00 Норвегія (Липецька ЗОШ ім. Щепкіна) — Словенія (Малороганська ЗОШ) — рахунок 0-1;

ІІ тур — 26.05.2011 (четвер)

15.00 Австрія (Безлюдівський юридичний ліцей) — Словенія (Малороганська ЗОШ) — рахунок 2-1;

16.00 Польща (Мереф'янська ЗОШ №6) — Норвегія (Липецька ЗОШ ім. Щепкіна) — рахунок 2-1;

ІІІ тур — 29.05.2011 (неділя)

10.00 Норвегія (Липецька ЗОШ ім. П. Щепкіна) — Австрія (Безлюдівський юридичний ліцей) — рахунок 0-4;

11.00 Словенія (Малороганська ЗОШ) — Польща (Мереф'янська ЗОШ №6) — рахунок 0-6;

№ п/п	Команда					І	П	Н	П	М	О	Місце
1.	Польща (Мереф'янська ЗОШ №6)		1-1 1	2-1 3	6-0 3	3	2	1	0	9-2	7	І
2.	Австрія (Безлюдівський юридичний ліцей)	1-1 1		4-0 3	2-1 3	3	2	1	0	7-2	7	ІІ
3.	Норвегія (Липецька ЗОШ ім. Щепкіна)	1-2 0	0-4 0		0-1 0	3	0	0	3	1-7	0	ІІІ
4.	Словенія (Малороганська ЗОШ)	0-6 0	1-2 0	1-0 3		3	1	0	2	2-8	3	ІV

Група «Б» стадіон сел. Пісочин

І тур — 21.05.2011 (субота)

10.00 Чехія (Пісочинський колегіум) — Україна (Покотилівський ліцей «Промінь») — рахунок 7-1;

11.00 Вірменія (Лук'янцівська ЗОШ) — Росія (Мереф'янська ЗОШ № 7) — рахунок 4-1;

ІІ тур — 26.05.2011 (четвер)

15.00 Україна (Покотилівський ліцей «Промінь») — Росія (Мереф'янська ЗОШ №7) — рахунок 0-1;

16.00 Чехія (Пісочинський колегіум) — Арменія (Лук'янцівська ЗОШ) — рахунок 1-2;

ІІІ тур — 29.05.2011 (неділя)

10.00 Вірменія (Лук'янцівська ЗОШ) — Україна (Покотилівський ліцей «Промінь») — рахунок 13-1;

11.00 Росія (Мереф'янська ЗОШ №7) — Чехія (Пісочинський колегіум) — рахунок 0-2.

№ п/п	Команда					І	П	Н	П	М	О	Місце
1.	Чехія (Пісочинський колегіум)		7-1 3	1-2 0	2-0 3	3	2	0	1	10-3	6	ІІ
2.	Україна (Покотилівський ліцей «Промінь»)	1-7 0		1-13 0	0-1 0	3	0	0	3	2-21	0	ІV
3.	Вірменія (Лук'янцівська ЗОШ)	2-1 3	13-1 3		4-1 3	3	3	0	0	19-3	9	І
4.	Росія (Мереф'янська ЗОШ №7)	0-2 0	1-0 3	1-4 0		3	1	0	2	2-6	3	ІІІ

У фіналі дитячого футбольного турніру «Футбол для всіх» будуть змагатися команди Польщі (Мереф'янська ЗОШ №6) та Арменії (Лук'янцівська ЗОШ)

Видавець:
редакція газети «Трибуна трудящих»

Наш сайт:
http://www.tribune.kharkov.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію
ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники:
Харківська районна рада,
Харківська районна державна адміністрація

Офіційний сайт ХРДА:
http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції:
61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. **Тел./факс** 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків».
Московський просп., 247,
МСП, Харків, 61037.

Зам. 9-
Тираж **2801** примірників.

Передплатний індекс
61805